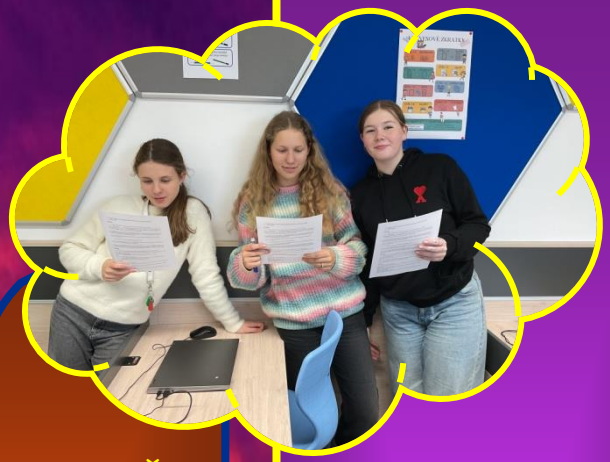
JANÁČKŮV EXPRES

Občasník
Základní školy
Janáčkovo náměstí Krnov

DEUTSCH KAHOOT CUP

REZITATIONSWETTBEWERB

„MOJE MAMINKA“ PODLE SUZAN SENLUG

INTERVIEW S VERONIKOU DUDOVOU

NEBOJME SE ČEŠTINY ANEB PRACUJEME S CHYBOU

PRAVDA, NEBO LEŽ?

Z NAŠEHO LITERÁRNÍHO OKÉNKA

STŘÍPKY Z AKCE „Z POHÁDKY DO POHÁDKY“ S PARTNERSKOU TŘÍDOU

ROČNÍK 17.
ČÍSLO 1.

Motto

tohoto čísla…

„Spojení je začátek,
setkávání je pokrok
a spolupráce je
úspěch.“
Henry Ford

Janáčkův expres – občasník Základní školy Janáčkovo náměstí 17 Krnov

Vydává: Základní škola Krnov, Janáčkovo náměstí 17, okres Bruntál, příspěvková organizace

Redakce: Eli, Meli, Nikča, Elen, Marcel, Ami, Niky, Denis, Eliška, Nela, Dany

Vedoucí redakce: Mgr. Kamila Lukszová

www.janackovavlna@gmail.com

INTERVIEW S ... NAŠÍ BÝVALOU ŽÁKYNÍ VERONIKOU DUDOVOU

1. **Verunko, kdy tě poprvé napadlo, že bys šla studovat střední uměleckou školu?**

Už odmalička jsem chtěla dělat něco kreativního, ráda jsem tvořila, malovala, kreslila, fotografovala. V páté třídě jsem se dozvěděla, že mohu umění studovat, a tak jsem to začala brát vážně.

2. **Co tě na Střední umělecké škole v Ostravě nejvíce překvapilo?**

Skvělí a zábavní učitelé. A také moderní technologie, které můžeme denně používat.

3. **Co tě na tvé škole „zarazilo“, dá-li se to takto říci?**

Zarazilo mě umožnění používání svých vlastních technologií, mobilů v hodinách. A také to, že můžeme všude chodit v botách.

4. **Které předměty tě baví?**

Je to výtvarná příprava a realizace. Velmi mě zaujala výuka výtvarné kultury.

5. **Které praktické předměty tě nejvíce zaujaly? Co děláš nejraději?**

Tvorba vlastních fotografií a ta chemie při tom.

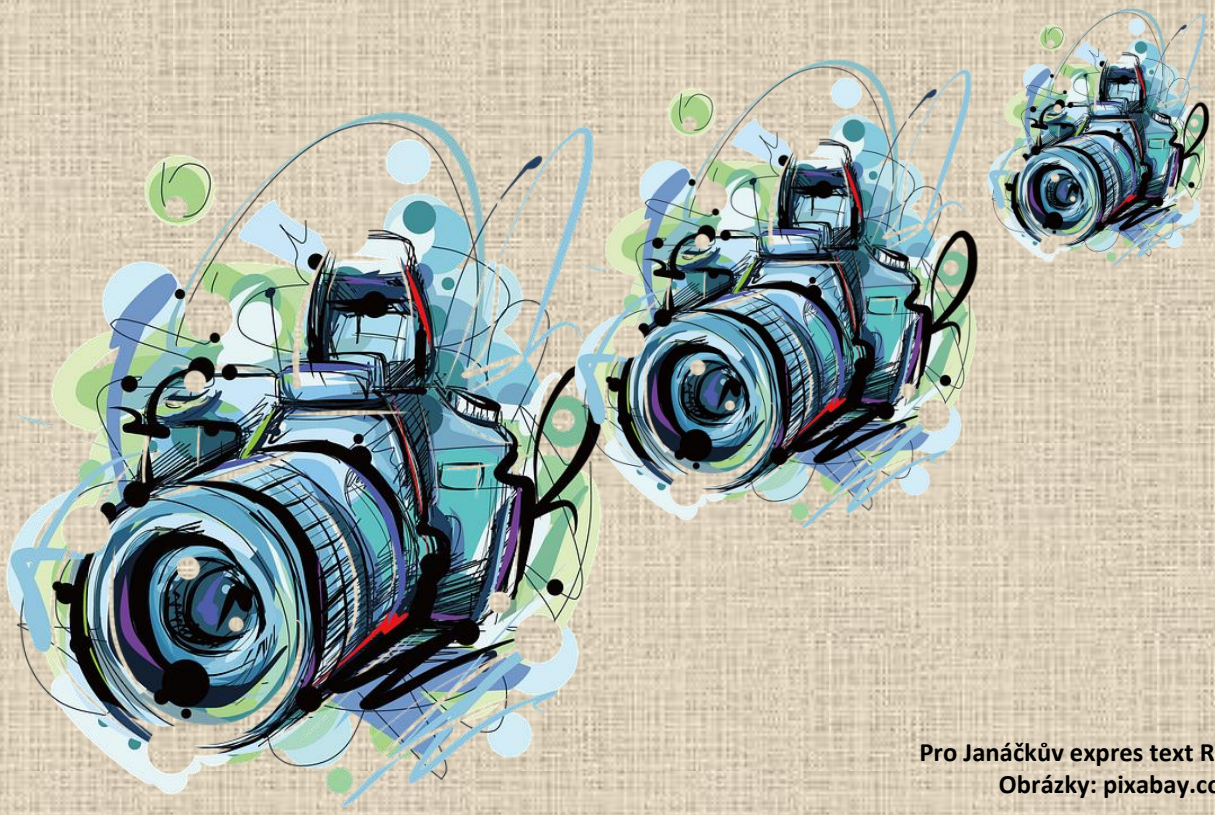
6. **Jaké zkoušky jsi absolvovala, aby ses dostala na svou vysněnou střední školu? Jaké podmínky jsi musela splnit?**

Připravovala jsem se na talentové zkoušky. Skládaly se ze tří částí. Nejprve jsme museli kreslit zátiší a bysty. Druhá část zkoušky se týkala vlastní fotografie. Naším úkolem bylo vyfotit osm portrétových fotografií. Fotili jsme sami sebe z různých pohledů. To byl zajímavý úkol. Třetí a poslední částí talentové zkoušky byla tvorba koláže. Měli jsme si přinést časopisy, ze kterých jsme vyráběli zcela nový obrázek.

7. **Jaké povolání bys chtěla v budoucnu vykonávat? Co by tě konkrétně bavilo?**

Uvažovala jsem, že by mě bavilo vyučovat praktické předměty přímo na mé nynější střední škole. Stala bych se tedy paní učitelkou. Nebo bych si mohla založit vlastní ateliér. Nechávám si však stále otevřenou cestu. Jsem teprve v prvním ročníku a mám se ještě sama co učit. Takže, uvidíme. Nechme se překvapit…

Děkujeme mnohokrát naší bývalé žákyni a moderátorce školního rádia Hifič za interview a přejeme jí z celého srdce mnoho úspěchů a štěstí.

Pro Janáčkův expres text R.R.
Obrázky: pixabay.com

ČTENÍ U VÁNOČNÍHO STROMEČKU

V předvánočním čase se na naší škole uskutečnila milá a inspirativní akce s názvem **Čtení u vánočního stromečku**. Tentokrát se stromeček nestal jen symbolem Vánoc, ale i tichým posluchačem autorských textů žáků druhého stupně.

Mladí spisovatelé představili vlastní povídky i krátké úvahy, které vznikaly během hodin českého jazyka i ve volném čase. Každý text byl originální, osobitý a často překvapivě zralý. Publikum se mohlo zasmát, zamyslet se i na chvíli se ztišit – přesně tak, jak to dobré příběhy umí.

Celou akci provázela příjemná atmosféra blížících se Vánoc, vůně jehličí a pocit, že slova mají sílu spojovat. Čtení u vánočního stromečku ukázalo, že i mladí autoři mají co říct a že odvaha sdílet vlastní tvorbu je prvním krokem k velkým literárním cestám.

Děkujeme všem účinkujícím i posluchačům za krásné zastavení v adventním shonu.

Milý deníčku, zamiloval jsem se do knížek a psaní – protože kdo čte a píše, má vždycky co říct. Čtení otevírá hlavu a psaní dává mým myšlenkám správný směr.

Pro Janáčkův expres
text a foto E. H.

Turnaj ve vybíjené…

„Vybíjená není jen hra. Je to odvaha postavit se míči, rychlost rozhodnutí a tým, který tě nenechá padnout.“

„Vybíjená se hraje přes sto let a učí nás jednu věc: Míč tě vždycky hledá – tak běž rychle, měj oči otevřené, spolupracuj a hlavně se nezlob, když tě trefí!“

Předvánoční den plný radosti, vůní a vítězství

Předvánoční akce žáků II. stupně proměnila obyčejný školní den v malý svátek. Třída 6. C se rozdělila na dvě skupiny, ale s jedním společným cílem – užít si den naplno a společně.

Skupina **Sportovci** se vrhla do školního turnaje ve vybíjené s nadšením, odhodláním a jiskrou v očích. Každý hod, každý úskok i každý chycený míč byl doprovázen emocemi, povzbuzováním a radostí ze hry. Finálový zápas byl napínavý až do poslední vteřiny – a pak to přišlo! Vítězství! Radost, výskot, objetí i pocit hrdosti, že 6. C dokázala, co dokázala. Tenhle triumf měl chuť poctivého týmového ducha a zasloužené odměny.

Zatímco se v tělocvičně slavilo, skupina **Pekaři** mezitím v kuchyňce rozehrála své vlastní vánoční kouzlo. Vůně cukroví se linula chodbami, ruce kmitaly, formičky cinkaly a dobrá nálada byla téměř hmatatelná. Nešlo jen o sladké výsledky, ale hlavně o radost ze spolupráce a klidné sdílení předvánočního času.

Celý den nám připomněl, že skutečné vítězství má mnoho podob – někdy voní po vanilce, jindy se kutálí po tělocvičně v podobě míče. A 6. C si odnesla obojí.

Pro Janáčkův expres
O. N., 6. C

„Vánoční cukroví: Pečeme s láskou, smíchem a trochou cukrové magie!“

„Smích, lžíce a vanilkový cukr – tak vzniká naše vánoční pohádka!“

Z našeho literárního okénka…

TŘIKRÁT S TEREZKOU VENHÁČOVOU

Pes a kočka

Zaslechl jsem starý a chraptivý hlas. Rozběhl jsem se za ním, protože jsem moc dobře věděl, co to znamená. „Snídaně!“ Doběhl jsem ke své misce, do které mi můj pán nasypal tu dobrotu, co rád snídám. Páníček mě poplácal po zádech a řekl: „Hodný Bob!“. Ano, jsem pes Bob a tohle je můj pán. Je už dost starý. Ale pozor, co se to děje? Můj pán odešel ven sám, beze mě?

Uběhlo pár dlouhých minut a vchodové dveře se opět otevřely. Můj pán drží něco divného v ruce. Ještě nikdy jsem tuto zvláštní věc neviděl. Bylo to malé a vypadalo to jako… Jako kočka! Položil ji na podlahu, a pak… Co byste řekli? Ona se za mnou rozběhla. Já jsem vzal nohy na ramena a utekl jsem jí po schodech nahoru. Schoval jsem se pod peřinu. „Tak a teď si mě hledej,“ říkám si, „jak mi to mohl můj pán udělat, vždyť sám kočky nesnáší.“ Seskočil jsem z postele a vyběhl na chodbu. Kočka nikde. „Kdepak jsi?“ Opatrně jsem sešel schody dolů do prvního patra. A najednou…. Najednou jsem se vzbudil.
Zjistil jsem, že to by jen hloupý sen.

Pro Janáčkův expres vybrala R. R.
Foto: pixabay.com

List

Kdysi dávno žil na stromě jeden list. O prázdninách spadl ze stromu, a vůbec se mu to nelíbilo. „Jsou jarní prázdniny, a já jsem se chtěl dožít alespoň podzimu, nechtěl jsem spadnout tak mladý," stěžoval si.

Tu najednou zafoukal vítr a odnesl milý list na jiný strom. Tady se list potkal s jablkem, které ještě nebylo úplně zralé. Podívalo se na list a za chvíli spadlo. List se zamyslel, ale na nic nepřišel. Proč jablko spadlo? Pár dní vůbec nefoukalo, a tak list trávil na stromě hodně času. Nic nedělal a začal se nudit. Rozhlížel se tedy kolem a uviděl, jak z vedlejšího stromu padá hruška. Tentokrát se zamyslel hlouběji a přišel na to, proč jablka a hrušky padají. Jak tomu ale bude říkat? „Divné věci," řekl si, „budu tomu říkat -divné věci-." „To ne," nesouhlasil kos, který seděl na protější větvi. „To není dobrý nápad, co třeba tyto věci nazývat -fyzika-?"

List hodil na kosa vražedný pohled a zamumlal: „Tak jo." A je to tady. Od té doby se musíme učit fyziku.

Kapesník

Bylo – nebylo. Žil kdysi dávno jeden zvědavý kapesník. Chtěl totiž hrozně moc vědět, jak vypadá. Protože ostatní kapesníky nevypadaly zrovna nejlépe, začal mít obavu. Každý den nad svým problémem přemýšlel, ostatní kapesníky se mu kvůli tomu smály.

Jednoho dne se rozhodl poradit se svým kamarádem, kde se na sebe podívat. Ten se mu svěřil, že jednou viděl slunce lesknout se v kaluži. Tak aby to zkusil taky. Kapesník se zaradoval a běžel ke kaluži plné vody, aby se podíval, jak vypadá. Ovšem, zarazil se. Kalož byla totiž plná bláta. Kapesník se velmi rozzlobil. Upustil od nápadu vzhlížet se v kaluži a rozhodl se zkusit létat. Už stojí na parapetu, odráží se a skočí. Pozor, je to nebezpečné, křičí všichni kolem. Jenže kapesník je lehký, vznáší se a pomalu klesá k zemi. Nic se mu nestalo, ale myšlenka na jeho vzhled ho neopustila. Povzdychl si: „Ach jo, nikdy nezjistím, jak vypadám." Vtom spatřil na zemi ležet několik lesklých podivných kousků. Poskládal je k sobě a stalo se něco neuvěřitelného. Kapesník viděl sám sebe. Rozzářil se a pravil: „Zrcadlo, zrcadlo, jaký kapesník je nejkrásnější?" Zrcadlo odpovědělo: „No, přece ty!" Náš kapesník se pousmál a šel se pochlubit kamarádům. Všichni poslouchali s otevřenou pusou.

Pro Janáčkův expres R. R.

Zdroj obrázků: pixabay.com

MOJE MAMINKA ROMANA

Suzan Senlug

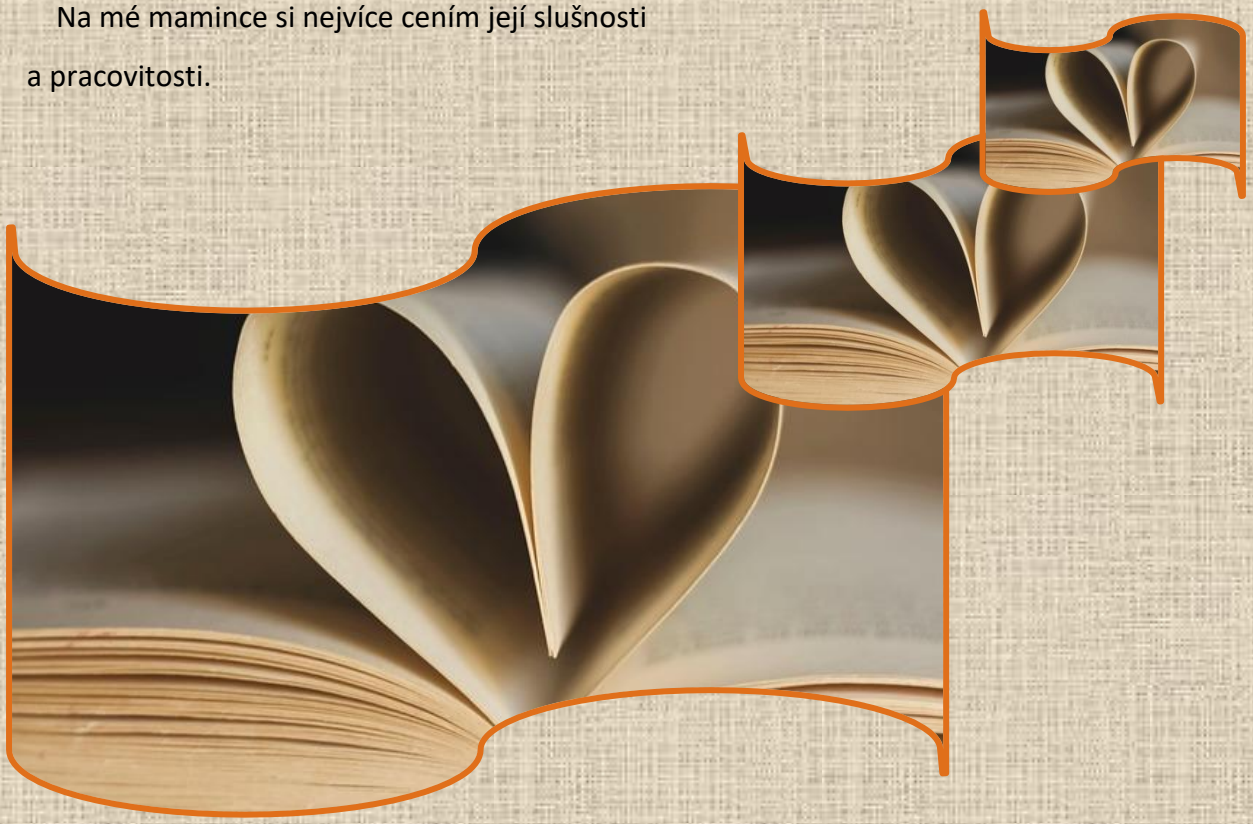

Pro svou charakteristiku jsem si vybrala mou maminku Romanu, protože si jí velmi vážím a mám ji moc ráda.

Moji maminku poznáte podle střední štíhlé postavy a krásných blond vlasů. Moje maminka chodí vždy vkusně a moderně oblečená. Dává přednost riflím a halenkám. Moji maminku zdobí oči modré jako pomněnky. Její zářivý úsměv mě vždy pohladí.

Na mé mamince se mi nejvíce líbí právě to, že je moc hodná. Samozřejmě, někdy člověk musí být přísnější, ale moje maminka je prostě ta nej maminka na světě. Vždy ji rozesměje seriál Simpsonovi. Mojí mamince pokaždé udělá radost, když si se sestrou samy uklidíme náš pokoj. Maminka se řídí příslovím „Co nechceš, aby ti někdo dělal, nedělej ty jemu.“ Moje maminka vyniká v mnoha oblastech. Komunikuje německy, španělsky, turecky, anglicky a taky trochu francouzsky. Ve svém volném čase ráda čte knihy.

Na mé mamince si nejvíce cením její slušnosti a pracovitosti.

Pro Janáčkův expres vybrala R. R.
Zdroj obrázků: pixabay.com

PRAVDA, NEBO LEŽ?

OBLIČEJ NA MARSU

Na fotografiích pořízených na Marsu vesmírnými sondami je vidět opravdový obličej s očima, nosem a ústy. Vytvořili ho Marťané, aby nám dokázali, že existují. Astronauti se za nimi brzy chystají na návštěvu.

JÍDLO

Slavný francouzský spisovatel Honoré de Balzac byl známý tím, že hodně jedl. Jeho normální jídlo tvořila stovka ústřic, dvě kotlety, jedna kachna a tři kuřata se všemi možnými přílohami, jako jsou brambory a zelenina, a navíc talířek sýra a celý dort jako dezert.

VLČÍ VYTÍ

Vytí vlků je dnes do značné míry rozluštěno. Vlci jeho prostřednictví totiž oznamují svým druhům, kde najdou kořist. Podle nejnovějších poznatků dokonce dokážou sdělit, o jaké zvíře se jedná.

ŘEŠENÍ:

Obličej na Marsu	/lež/
Jídlo	/pravda/
Vlčí vytí	/lež/

Pro Janáčkův expres
text a foto R. R. Hifiče

Tajemství a kouzla kolem nás aneb Na pohádkové stezce

Pohádkoví kouzelníci ze 6. C připravili pro své kamarády z 1. C zábavné dopoledne nazvané **„Z POHÁDKY DO POHÁDKY aneb NA POHÁDKOVÉ STEZCE“**. Prvňáčci putovali čarovným světem, plnili hravé úkoly a překonávali i osobní limity.

Zavítali do území **Krtečků**, **Chipmunků** i **Ratatouille**, nahlédli do **země řeckých bohů, kde se učili lovit ryby,** zdolali **Patovu a Matovu překážkovou dráhu**. Pomohli také **pejskovi a kočičce** vybrat správné ingredience na jejich dort a na závěr dorazili až do **říše andělů, čertů a Mikuláše**.

Andělé zacinkali zvonečky na znamení, že děti z 1. C splnily celou pohádkovou misi na jedničku, a po zásluze malé poutníky odměnili. Celé dopoledne se neslo ve znamení smíchu, dobrodružství a pohádkového kouzla.

S úsměvem jde všechno lépe, vzájemně si pomáháme a podporujeme se. Zkrátka, všichni společně dokázali: **„Spolu to zvládneme, neboť přátelství je nejcennější poklad.“**

Pro Janáčkův expres 6. C
Foto: Kamila Lukszová

BESEDA S PANÍ ŘEDITELKOU Z DĚTSKÉHO DOMOVA LICHNOV

VZÁCNÁ NÁVŠTĚVA V 6. C aneb OKAMŽIKY, KTERÉ UČÍ I DOSPĚLÉ

Třídu 6. C zaujala kniha Markéty Zinnerové *Indiáni z Větrova*, která poutavě vypráví o životě dětí z dětského domova ve 20. století. Šesťáky však začalo velmi zajímat, jak děti v dětském domově žijí dnes, a tak si pozvali odborníky přímo do školy, paní ředitelku Dětského domova Lichnov a speciálního pedagoga z tamního dětského domova.

Šesťáci se dozvěděli, že děti v domově mají pestrý volnočasový program, o víkendech se rozhodně nenudí a učí se spoustu praktických dovedností – od vaření, hospodaření a zahradničení až po sebeobsluhu, uklízení vlastního pokoje a péči o druhé. K dispozici mají bazén, hřiště i malou zahradu, kde se pilně trénuje zahradnické umění. Děti z dětského domova také tvoří nejrůznější předměty, v současné době tematicky se vztahující k adventu, a ty vystavují ve Flemmichově vile v Krnově. 6. C si nemohla nechat ujít prodejní výstavu a nadšeně obdivovala jejich tvořivost.

Celá beseda a následná návštěva výstavy se nesly v přátelské, otevřené a místy velmi veselé atmosféře. 6. C si odnesla spoustu nových poznatků, inspiraci i chuť lépe porozumět světu kolem sebe.

Kamila Lukszová, třídní učitelka Alena Dlabajová, paní asistentka

Pro Janáčkův expres R. R.
Foto: Kamila Lukszová

Střípky z projektu
Božena Němcová

Naše paní učitelka nám zadala projekt o spisovateli. Já jsem si vybral Boženu Němcovou, protože její život a knihy mě hodně zaujaly. Nejznámější je díky **Babičce**, ale zaujaly mě i příběhy **Divá Bára** a **V zámku a v podzámčí**, které ukazují, jak žili lidé v minulosti.

Projekt jsme tvořili ve skupině spolužáků. Učili jsme se rozdělit si role a spolupracovat – každý plnil svůj úkol zodpovědně, aby měla skupina úspěch. Při práci jsme četli knihy, hledali informace na internetu, tvořili plakát a zábavný test pro spolužáky.

Nakonec jsme náš projekt prezentovali nahlas před třídou.

**„Není na světě člověk ten,
aby se zachoval lidem všem.“
Božena Němcová**

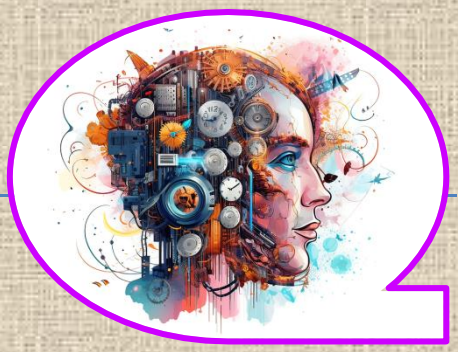

Projekt mě naučil číst odborné texty, posuzovat pravdivost informací a porovnávat je. Nejvíc mě ale naučil, že poznávání světa může být zábava a že staré příběhy mají pořád co říct – hlavně o moudrosti a laskavosti.

Dominik H., 6. C
Foto: Kamila Lukszová

Nikdo z nás neví všechno, ale snažíme se!

1. **Co znamená, když se řekne… „Drží se zuby nehty“?**

(SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ: (Drží se pevně. Nevzdává se.)

Nela: Asi ho bolí zuby.

Lili: Myslím, že se dlube v zubech.

Táďa: Nevím, co to znamená.

Adam: Asi se něčeho drží rukama i pusou.

2. **Co se myslí tím, když se řekne… „Postavil se na vlastní nohy.“?**

(SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ: Osamostatnil se. Je nezávislý)

Nela: Už umí chodit. Je větší, už není miminko.

Lili: Nemusí ho nikdo nosit asi.

Táďa: Asi si stoupl jednou nohou na tu druhou.

Adam: Myslím, že to znamená, že dělá něco sám bez pomoci, je šikovný.

3. **Co míníme tím, když se řekne… „Vzít nohy na ramena.“?**

(SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ: Utéct.)

Nela: Chytne někoho za nohy a tak ho nese.

Lili: Netuším. To jsem nikdy neslyšela.

Táďa: To je nesmysl.

Adam: Někam jít rychle.

4. **Co znamená, když má někdo… „svázané ruce“?**

(SPRÁVNÁ ODPOVĚĎ: Nemá možnost jednat.)

Nela: Asi ho policie zatkla.

Lili: Bolí ho ruce od provazů.

Táďa: Nemůže něco dělat.

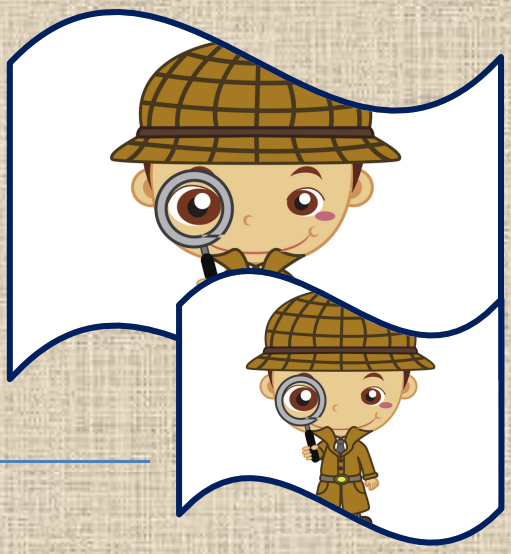
Adam: Někdo ho šikanoval.

Zdroj obrázku: https://pixabay.com/

Pro Janáčkův expres připravila redakční rada

Učíme se s Expresíkem aneb Nebojme se češtiny!

DETEKTIVOVÉ

ÚKOL: Najdi ŠEST SLOV s pravopisnou chybou:

Přes mnohaleté úsilí naší paní učitelky jsme si já ani žádný z mých spolužáků literaturu příliš neoblíbili. Pravidelné návštěvy divadelních představení jsme většinou vítali jako příležitost, jak na několik hodin zmizet z dosahu vyučujících. Výkony herců pro nás proto nemívali zásadní význam. Pokud nás nezaujaly pěkné herečky, vylovili jsme raději z kapsy mobil.

Minulí týden se však stalo něco nevídaného. Seděli jsme v hledišti jako přibití. S porozumněním jsme sledovali milostné problémy výpravčího Hrmy, hlavní postavy Hrabalovy knihy Ostře sledované vlaky, a když jeho příběh skončil, přes deset minut jsme tleskali. Museli jsme uznat, že to byl příjemě strávený čas. Divadlo zřejmně není vždy jen povinou nudou.

ŘEŠENÍ:

4.řádek: nemívaly
6.řádek: minulý
7.řádek: porozuměním
8.řádek: příjemně
9.řádek: zřejmě
10.řádek:povinnou

Pro Janáčkův expres
Kamila L. ČJ

Ze scénáře rádia Hifič

Četla jsem zajímavý článek a muslimských jménech. Ženská jména jsou tady odvozeniny od přídavných jmen. Takže třeba Sarah znamená květinová. Džemila znamená krásná, Lubu je perleťová a třeba jméno Saida **znamená šťastná.**
Turecký sultán Sulejmán Chán měl dceru s krásným jménem MIHRIMACH, což znamená sluneční a měsíční svit.
_____**:** To je krásné, tajemné a zvláštně poskládané jméno. Sultán měl také mnoho žen, například jedna jeho žena se jmenovala MAHIDEVRAN, což znamená TA, JEJÍŽ KRÁSA NIKDY NEUVADÁ.
_____**:** A další Sulejmanova žena se jmenovala GYLFEM, což znamená JAKO RŮŽE. Moc se mi líbí, když někdo dostane jméno třeba podle toho, jak se chová, jak vypadá, všimněte si, že jména vždy nosí pozitivní vlastnost, něco, čím je člověk zvláštní, jedinečný, originální v tom dobrém slova smyslu.
_____**:** Napadá mě, že takoví indiáni dávali svým potomkům také poskládaná jména.
_____**:** Já znám indiánský vtip! Prosím, já ho řeknu. Přijde malý indián k náčelníkovi a ptá se ho: „Proč mají indiáni tak ošklivá jména?"
„Jak ošklivá?" odpovídá náčelník, „tobě se nelíbí silný medvěd nebo bystrý sokol?"
„Líbí."
„Tak, o co ti vlastně jde, smrdutý skunku?"
_____: Vtip je skvělý, ale naštěstí mají indiáni více pěkný jmen. Takže například Západ slunce, Mléčná dráha, Ta, co tančí s vlky, Medvědí tlapa.
_____**:** Já bych se nechtěla jmenovat Medvědí tlapa…. Ale chtěla bych říci indiánský vtip. Indiáni zabloudí v poušti. Po prvním dni, kdy jsou opravdu unavení, praví náčelník jinému indiánovi: „Vystřel, třeba nás někdo uslyší!˝ Nikdo se neozve, tak pokračují dál.
Další den, když už sotva jdou a nemají co pít, praví náčelní opět tomu indiánovi: ˝Vystřel, třeba nás někdo uslyší!˝
Nikdo se opět neozval.
Takhle to pokračuje další dva dny.
Když už se indiáni plazí z posledních sil po zemi, praví zase náčelník tomu indiánovi: „Vystřel, třeba nás někdo uslyší!˝
Indián odpoví: „Nemůžu, došly mi šípy!!“
_____**:** Po obědě si host objednal pohár s kopečkovou zmrzlinou. Po chvíli ale zavolal číšníka a rozčiluje se: „Můžete mi vysvětlit, co dělají dvě mouchy na mé zmrzlině?“
Číšník se podívá zblízka: „Moment, takže, no, buď lyžují, nebo jezdí na bobech.“

_____**:** Správně. Humor je koření života. A kdo je jím dobře osolen, vydrží hodně dlouho čerstvý. Takže, uchovejme si pozitivní náladu, život poběží snadněji a veseleji.

JAZYKOVÁ SOUTĚŽ

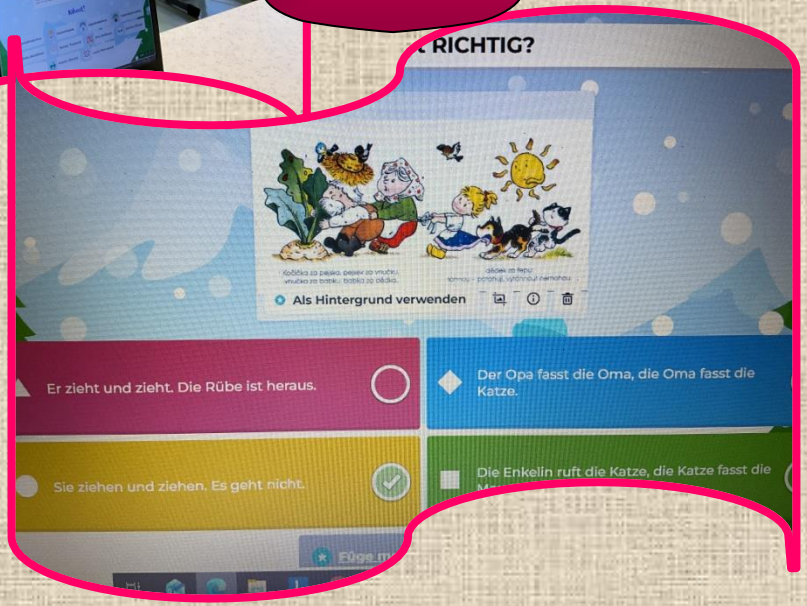
NĚMČINÁŘŮ 8. ROČNÍKU

HEUTE IST SO EIN SCHÖNER TAG, WEIL ICH ES MAG!

Ve čtvrtek **4. prosince 2025** se němčináři 8. ročníku ponořili do napínavého vědomostního klání **DEUTSCH – KAHOOT – WISSENSWETTBEWERB**. Na začátku soutěže jsme si navzájem popřáli hodně úspěchů, sil, bystrou myšlenku i špetku vnitřního klidu. A soutěž byla v plném proudu.

„Neugier ist der Treibstoff der Weisheit – und der Espresso des Geistes!“

Naši odhodlaní němčináři změřili své síly a s chutí se poprali s otázkami všeho druhu – od slovesných a číselných tvarů až po otázky z témat *Familie, Zahlen, Farben, Wochentage, Tiere*.

Kromě vědomostí z uvedených témat předvedli soutěžící překvapivě bohaté znalosti německých názvů evropských zemí a jejich jazyků.

Vlajky i jazykové hádanky létaly vzduchem a žáci je „chytali" s obdivuhodnou lehkostí. Hravě si poradili také s pohádkou „***Die große Rübe*", kde bylo úkolem soutěžících správně přiřadit** texty k obrázkům a posoudit pravdivost informací.

Napjatá atmosféra, hluboké soustředění, přátelská a slavnostní atmosféra. To vše provázelo soutěžící na cestě k cíli.

Jak říká Johann Wolfgang von Goethe: *„Wer fremde Sprachen nicht kennt, weiß nichts von seiner eigenen."* Žáci svým výkonem dokázali, že poznávání cizího jazyka otevírá nové obzory, obohacuje znalosti a otevírá dveře novým dovednostem. *„Langsam, Schritt für Schritt…"*

Byl to zkrátka **prima soutěžní den**, plný radosti, napětí i skvělých výkonů. Gratulujeme všem – byli jste prostě **spitze**! *Recht schönen Dank!*

Pro Janáčkův expres
text a foto
Kamila Lukszová

DEUTSCH- KAHOOT - CUP

Hravá soutěž s vážným nasazením

V předvánočním čase jsme přijali pozvání do okrskového kola vědomostní soutěže v jazyce německém s názvem **Deutsch-Kahoot-Cup**, události, při které se němčina proměnila z obávaného předmětu v napínavé dobrodružství. Soutěž probíhala moderní a hravou formou, přesto kladla vysoké nároky na znalosti, rychlost i soustředění.

Naši školu v tomto klání reprezentovaly žákyně **Eliška Došlíková** a **Anna Valerie Veselá**, které se s chutí popraly s otázkami ze slovní zásoby, gramatiky i reálií německy mluvících zemí. Deutsch-Kahoot-Cup ukázal, že učení nemusí bolet, aby bylo účinné. Stačí špetka soutěživosti, trocha humoru a prostředí, kde se člověk nebojí zkusit to znovu. Vítězové si odnesli diplomy a slávu, ostatní zkušenost… A všichni dohromady poznání, že vědomosti chutnají nejlépe, když se podávají s úsměvem. „Soutěživost nás nutí běžet rychleji, ale touha vyhrát nás učí vydržet až do cíle.“

Úspěšně dosáhly svého cíle Anna Valerie Veselá, která získala v této soutěži 2. místo, a Eliška Došlíková, která vybojovala 3. místo.

V konkurenci ostatních škol prokázaly naše němčinářky pevné znalosti, schopnost rychle reagovat a odhodlání obstát v náročných podmínkách soutěžního prostředí.
Děkujeme oběma žákyním za reprezentaci naší školy a přejeme jim ze srdce mnoho dalších úspěchů.

Kamila Lukszová
Kabinet jazyka německého

Wenn Deutsch auf der Bühne tanzt

Recitační soutěž v německém jazyce je pro nás malý festival slov, která se s radostí vznášejí jako drobná světélka. Soutěžící přijdou s úsměvem, neboť dobře vědí, že němčina je sice jazyk pevný jako alpská skála, avšak když ji člověk rozmluví, umí být krásně melodická. Na pódiu se pak dějí divy. Jeden recitátor vysloví bezchybné *Schmetterling*, až se porotě zachvěje srdce, jiný recituje tak procítěně, že i samotné verše poskočí radostí. A co je nejlepší? - Všichni si to vlastně užívají. Jelikož recitovat v němčině není boj. Je to hra. Rytmus, melodie a občas nějaké to kouzelně dlouhé slovo, které zní, jako by ho vymyslel vtipný slovotvůrce.

Dne 9. 12. 2025 se na naší škole konalo školní kolo recitace v jazyce německém. Své síly se rozhodli změřit ti, kteří propadli kouzlu jazyka německého a studují němčinu jako svůj druhý cizí jazyk. Hodnoceným úkolem soutěže „krásy německého slova“ bylo představit sám sebe, povyprávět o svých zájmech a seznámit porotu se svým textem.

A věřte, porota měla velmi těžké rozhodování. Oceňovali jsme nejen bezchybné podání textu, znalost německé slovní zásoby a zařazení vybraného uměleckého díla k poezii či próze, ale především správnou německou artikulaci, práci s hlasem, frázování a celkový umělecký dojem. Všichni recitátoři se zhostili svého úkolu zodpovědně a se ctí.

Hluboký umělecký zážitek v nás zanechaly balady Lorelei a Erlkönig, pohádka “Die Katze sucht einen Freund”, pohádka Die große Rübe, báseň “Meine Mutti“, předvánoční období naladily básně “Es schneit” a “Du liebe Zeit”.

Zvláštní cenu publika a poroty za precizní zvládnutí náročného textu, krásnou výslovnost a procítěný projev získaly v mladší kategorii Sylvie Petlachová, Tereza Theisová, Eliška Bezděková, Eva Stolková, Magdaléna Mackovičová a Laura Petrusová, ve starší kategorii pak patří k nejlepším recitátorkám Beata Kožíková, Veronika Meissnerová a Eliška Wendová.

Kdo si umí pohrát se slovy v cizím jazyce, ten si umí pohrát i s výzvami života. Každé nové slovo je malým oknem do jiné kultury, každá báseň je cestou k radosti, každá pohádka cestou k moudrosti.

A tak se smějme, recitujme, hrajme si. Němčina se ráda přidá, poněvadž **není pouze jazykem, je dobrodružstvím.** Milujme ji, hrajme si s ní a ona nás naučí, že i složitá slova mohou být krásná a zábavná.

„Worte tanzen lassen – wenn Buchstaben Geschichten flüstern“

Pro Janáčkův expres text a foto Kamila Lukszová

Milí čtenáři,

vánoční čas je chvílí zastavení, ohlédnutí i tichého zamyšlení. Připomíná nám, že to nejcennější často není to, co máme, ale s kým můžeme být.

Je to období, kdy se učíme být k sobě navzájem laskavější, vděčnější a otevřenější a kdy si uvědomujeme, že i malé dobré skutky mohou mít velký význam.

Přejeme vám, aby byly letošní Vánoce naplněny klidem, radostí a pohodou v kruhu rodiny a přátel.

Ať vám přinesou chvíle, které posílí vzájemné vztahy a dodají energii do dalších dní.

Do nového roku vám přejeme pevné zdraví, odvahu jít za svými cíli a moudrost rozlišovat, co je v životě skutečně důležité.

Pamatujme, že každá zkušenost nás může obohatit a posunout dál, pokud se z ní dokážeme poučit. Každý nový den je příležitostí růst, zlepšovat se a přistupovat k sobě i ostatním s respektem.

Děkujeme všem, kteří se podílejí na tvorbě našeho školního časopisu, i vám, čtenářům, za vaši přízeň a podporu. Těšíme se na další společný rok plný inspirace, spolupráce a příběhů ze školního života.

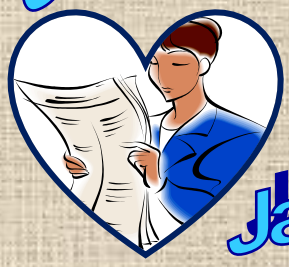
Krásné Vánoce a moudrý, radostný nový rok

přeje

redakční rada školního časopisu

Janáčkův expres

Občasník
Základní školy
Janáčkovo náměstí Krnov

Chceš se stát redaktorem školního časopisu Janáčkův expres, jeho distributorem, editorem, korektorem, fotografem?
Máš zájem občas přispět do školního časopisu či školního rádia Hifič svým vlastním námětem a prima nápadem?

Přijď mezi nás! Rádi tě uvidíme!

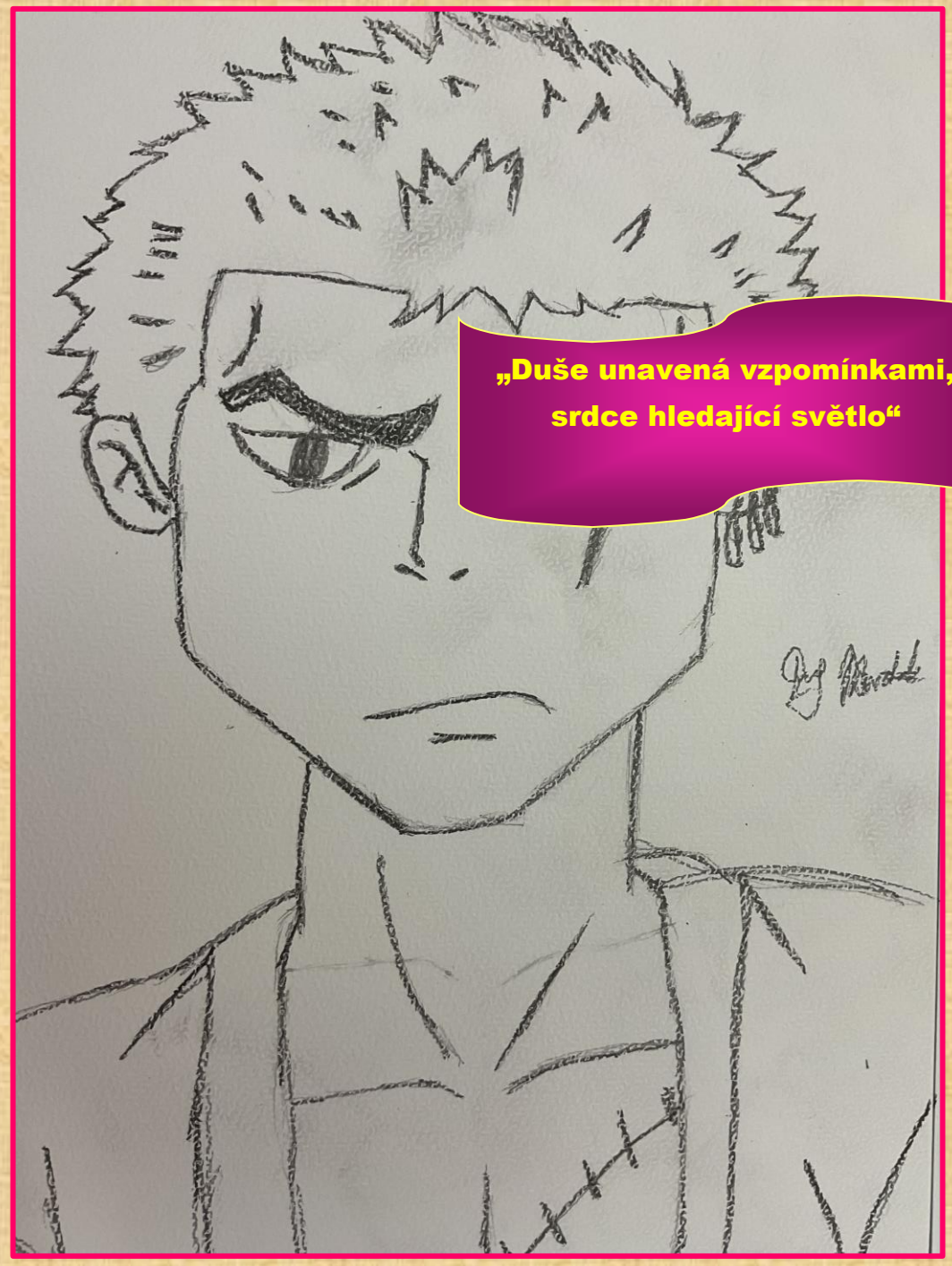
Scházíme se každé pondělí
14:05 – 15:05 v učebně A214.

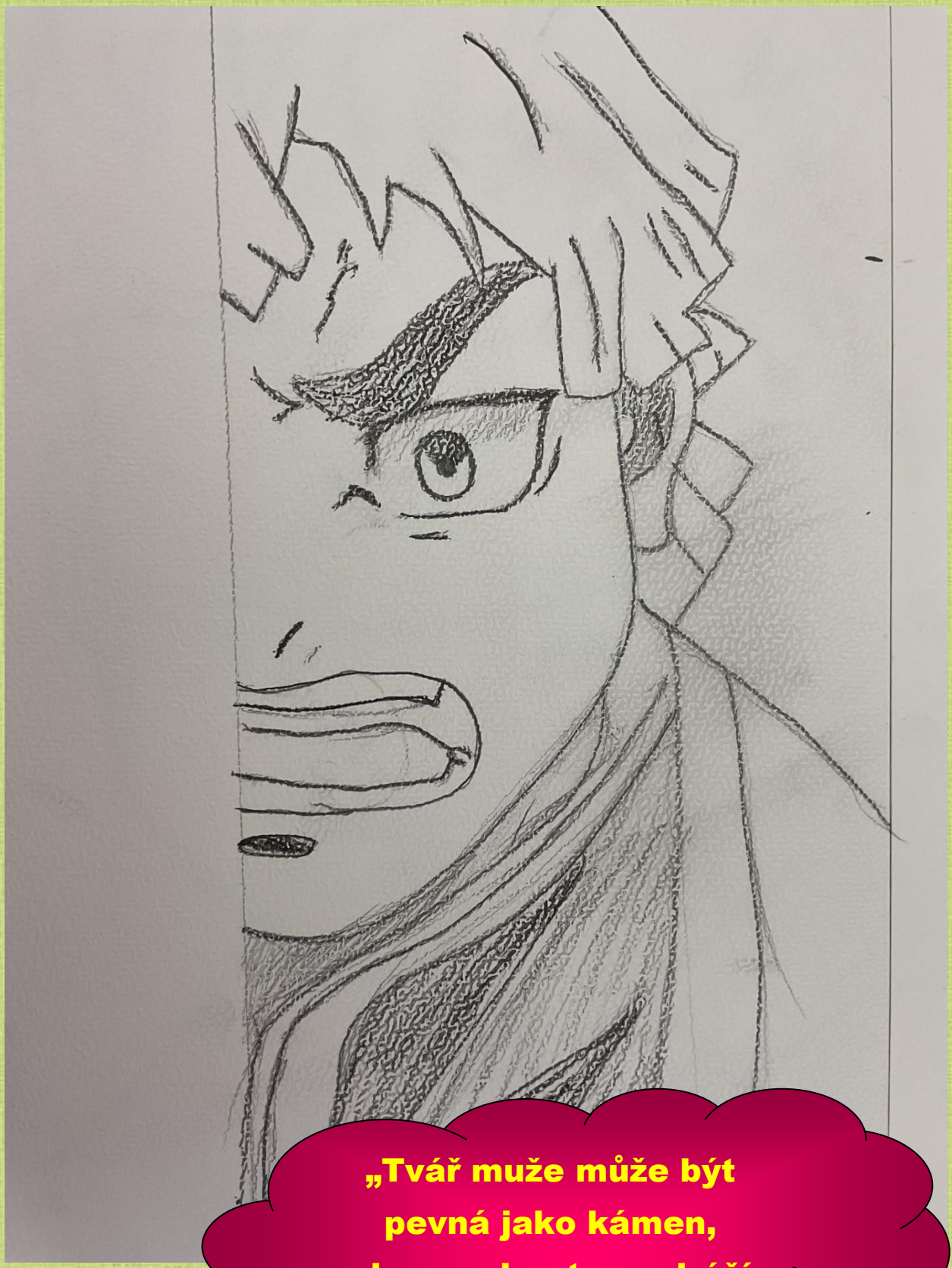
Nevyhovuje ti pondělí? Nevadí!

Své náměty, nápady, obrázky, komiksy, vtipy, kvízy, informace, prostě vše zajímavé, co bychom mohli uveřejnit v našem časopise, můžeš přinést kdykoli osobně paní učitelce Kamile Lukszové do kabinetu jazyka českého.

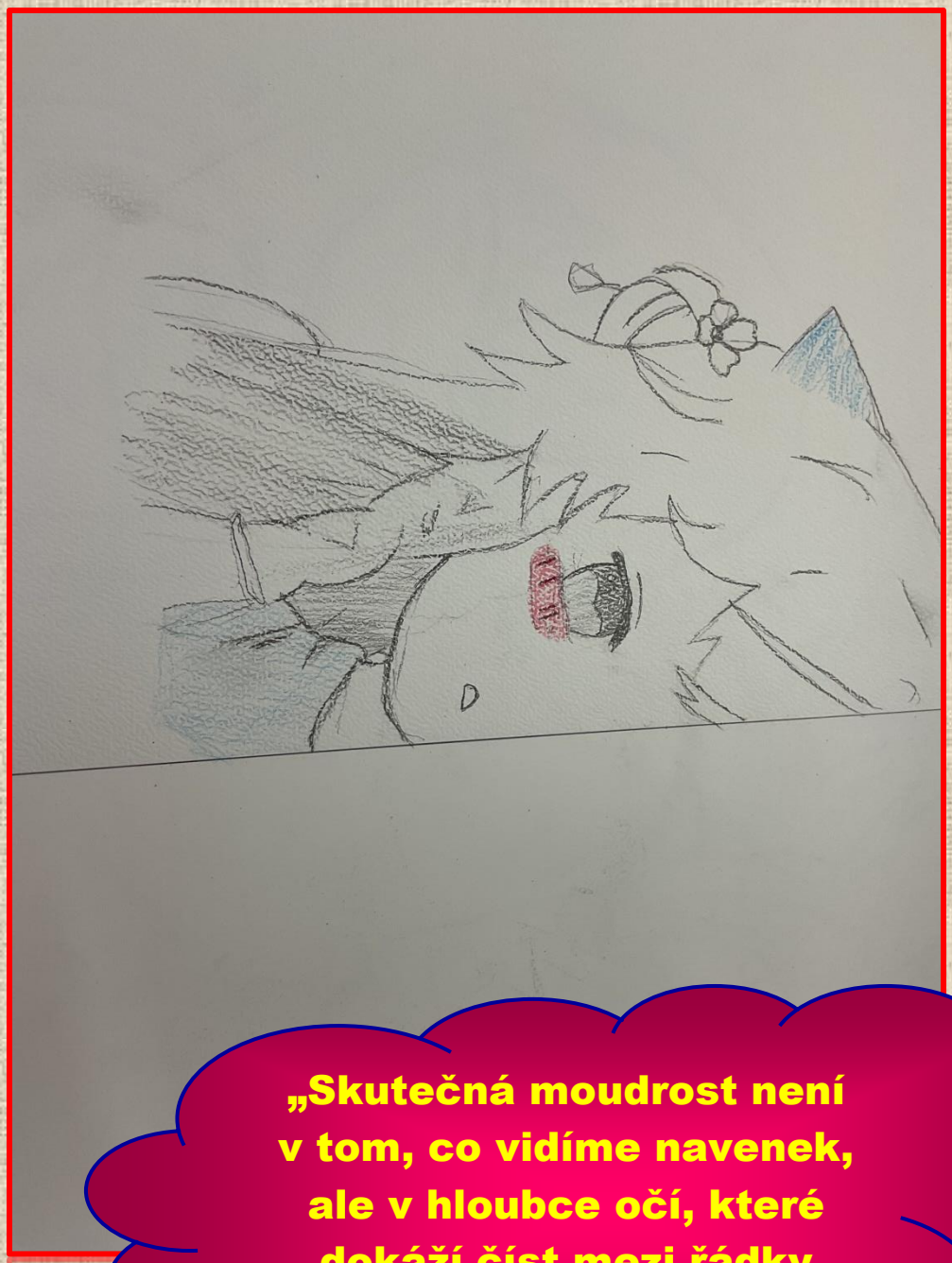

Umělecké pozdravy DENISE MANDÁKA ZE 7. C

„Tvář muže může být
pevná jako kámen,
ale moudrost se odráží
v jeho pohledu.“

„Skutečná moudrost není v tom, co vidíme navenek, ale v hloubce očí, které dokáží číst mezi řádky života.“